

CATAC – IAC
Eleccions sindicals 2015
Programa electoral

**L'alternativa digna i
compromesa**

Presentació

Text comú de la Intersindical Alternativa de Catalunya

Coherència i dignitat

Som (principis)

Des de fa més de 15 anys que hem anat construint una alternativa sindical, la Intersindical Alternativa de Catalunya, sense cap mena d'arrogància, des de la base, a poc a poc i amb uns principis clars.

Volem donar veu a treballadors i treballadores tot promocionant la seva participació en les decisions laborals, siguin o no afiliats/des, i no pas per una idea abstracta, sinó per una idea molt concreta: es valora el que es lluita, es defensa el que s'aconsegueix amb esforç.

Considerem que en la lluita social no hi ha conquestes permanents (malauradament el moment actual ens està donant la raó) i, per tant, l'únic que és permanent és l'esforç en un treball diari coherent i conseqüent.

Sabem que la lluita ha de ser transversal per tal d'acabar amb la precarietat, augmentar la solidaritat i aconseguir millorar la realitat social i laboral a què ens han abocat els sistemes econòmics neoliberals.

Hem de garantir i defensar uns serveis públics de qualitat per aconseguir la igualtat d'oportunitats per a tota la societat i els hem de defensar tant com a treballadors/es com a ciutadans/es usuaris/es.

Mantenim una independència de partits polítics, forces econòmiques i grups de pressió que ens permet una absoluta llibertat d'acció i, per què no dir-ho, ens fa patir el boicot de molts mitjans de comunicació.

Fem (lluita solidària)

Durant anys hem estat presents de forma important però no central dins del moviment obrer. Hem plantat la nostra llavor, amb el suport que ens han donat milers de companys i companyes que comprenien que calia enfortir un projecte sindical de futur i no tan sols d'anar tirant. Hem resistit els temps en què les nostres idees eren titllades d'utòpiques i massa revolucionàries.

Treballem conjuntament amb moviments socials, assemblees d'aturats/des i amb altres organitzacions d'esquerres de Catalunya, de l'Estat, d'Europa i del món, perquè creiem que la lluita pels nostres drets i per la millora de les condicions laborals no s'acaba al centre de treball, tal com hem demos-

trat sobretot amb la nostra participació central a les marxes per la **dignitat** que s'han produït arreu de l'Estat.

Afortunadament, aquest treball conjunt de protesta social i sindical, expressió d'una profunda indignació, no s'ha quedat només aquí, comença a organitzar-se i omple l'horitzó de noves oportunitats.

Perquè a la IAC som conscients que la **dignitat** és integral i no pas unidimensional. La nostra lluita segueix el ritme dels versos de Machado i de Martí i Pol: fem camí en caminar perquè tot està per fer i tot és possible.

Rebutgem (vells models sindicals)

No creiem en organitzacions verticals on només uns quants "saben" el que cal fer i la resta obeeixen. L'actual "règim" bisindical, fins ara hegemònic, basat en el pacte i en la contenció del moviment social a canvi de mantenir les estructures organitzatives està tocat de mort.

Han dilapidat el crèdit que tenien en no saber canviar de tàctica per enfrontar-se a la crisi social que patim. I pitjor encara, han passat a oferir, davant els atacs dels poderosos i dels governs, únicament una rendició a terminis en un **enfrontament tancat** en els despatxos, per a desesperança de molts de les seus afiliats i afiliades.

D'altra banda, el reguitzell de casos de corrupció, de cites als jutjats i de connivència amb pràctiques mafioses els han fet perdre un dels principals actius sindicals: l'exemplaritat en l'actuació.

El model conegut fins ara, doncs, està esgotat, s'obre un nou escenari caracteritzat per **l'enfrontament obert** en tots els àmbits; ara bé, estem preparats per passar al davant, per recuperar i engrandir la lluita social, per guanyar en aquest nou escenari ?

Proposem (dignitat, independència, coherència i esforç)

A la IAC estem convençuts que l'esforç fet al llarg d'aquests anys a contracorrent, gràcies a la coherència del nostre treball, sustentat en els principis d'independència i participació, són els elements que ens permeten presentar-nos a aquestes eleccions amb una proposta senzilla i, alhora, complexa, simple però no pas ingènua. Una proposta centrada en la

Dignitat, perquè no només tenim dret a viure sinó a fer-ho dignament.

Escenaris de resistència i esperança

Escenari de resistència. Els darrers quatre anys

Els darrers quatre anys han estat un període de resistència davant dels atacs contra els drets i les condicions laborals dels treballadors i treballadores. A l'Administració, moltes persones no esperaven que les mesures "anticrisi" arribarien al sector. Creien que era inimaginable una retallada salarial i que, com a molt, ens congelarien el sou. Tot i els advertiments fets des de CATAC – IAC i altres sindicats alternatius, les retallades van esclatar en les nostres butxaques i en les nostres condicions amb un esperit d'incredulitat i, sobretot, de situacions imposades a les quals era molt difícil plantar cara després de la seva aplicació.

"No temis preguntar, company! No et deixis convèncer! Comprova per tu mateix! El que no saps per tu, no ho saps "

– Bertolt Brecht

Les respostes, doncs, han estat reactives i moltes d'elles concretades a intentar limitar els danys. Tot sigui dit, amb molts esforços i un èxit molt desigual. Mai podrem saber fins on haguessin arribat les retallades en cas de no haver-nos oposat amb totes les forces i gran quantitat d'accions, a tot el que, dia rere dia, ens ha vingut a sobre des dels governs espanyol i català.

Desenes de manifestacions, concentracions a la Pl. St. Jaume i centres de moltes ciutats de Catalunya, centenars d'assemblees, milers de signatures contra diversos aspectes de les retallades, múltiples demostracions a les portes dels centres, tancament de delegades a Funció Pública, etc. han conformat la nostra acció sindical, juntament amb la defensa dels nostres drets en les mesos de negociació.

Hem fet el que hem pogut, però no ha estat suficient ni efectiu en gran mesura. No hem tingut èxit. No hem sabut promoure la participació general, que era l'única possible garantia per aconseguir quelcom i que, a més, és un dels nostres principis d'actuació. I sense la participació, les crides a la consciència social i la mobilització topaven amb una arrelada idea sobre la impossibilitat d'aconseguir modificar les decisions governamentals.

Escenari de resistència. Els darrers trenta anys

El nostre discurs, democràtic, assembleari, participatiu i radical, basat en la consciència social que formem part de la classe treballadora, i en la força i en l'acció multitudinària que sempre ha tingut el suport de milers de treballadors i treballadores, ha patit, també sempre, del fal·laç discurs "de gestoria" dels sindicats majoritaris que, malauradament, han habituat, a altres milers de persones a creure en l'acció de despatx. Habitualment acostumats, doncs, a un discurs sindical majoritari en què les bones notícies es devien al treball que les cúpules sindicals feien als despatxos, les males notícies es transformaven, per la mateix regla de tres, en una desconfiança

"No acceptin l'habitual com a cosa natural ja que en temps de desordre sagnant, de confusió organitzada, d'arbitrarietat conscient, d'humanitat deshumanitzada, mai diguin: "és natural", per tal que tot pugui ser canviat"

— Bertolt Brecht

vers els sindicats, sense que el nostre discurs alternatiu ens serveixi per escapolir-nos de la crida acrítica de "tots són iguals".

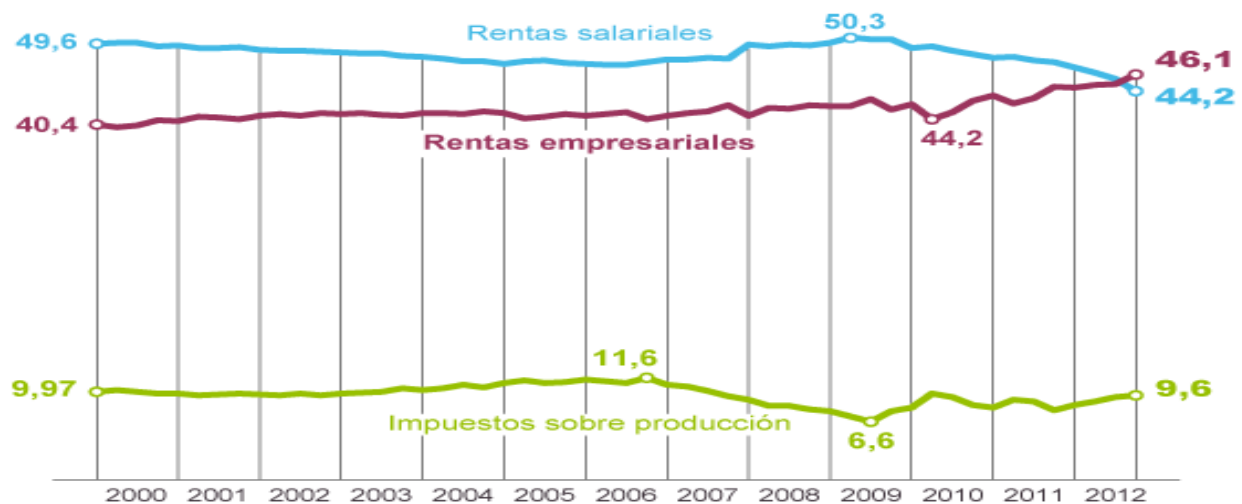
Hem perdut poder adquisitiu, tenim menys drets socials i laborals, s'han esfumat les possibilitats de millora en àmbits concrets. Ens hem sacrificat, millor dit, ens han sacrificat en l'altar dels mercats perquè "vivíem per sobre de les nostres possibilitats".

Quina mentida, ens han robat per sobre de la nostra resistència. Ens han demostrat que les condicions laborals i econòmiques dels treballadors i treballadores no són conquestes permanents sinó què, com sempre hem mantingut, el resultat de la relació de forces en cada moment.

Únicament cal veure el quadre adjunt per adonar-nos de la magnitud del que estem parlant.

EL REPARTO DE LA RIQUEZA

En % del PIB

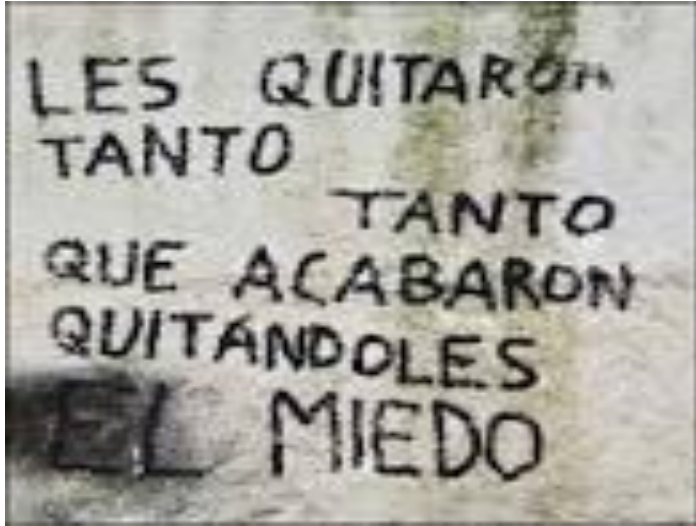
El País, 29.03.2013. Font: INE

Escenari d'esperança. Els propers anys

Però si hem perdut moltes coses, també cal fer balanç de què hem guanyat.

Una de molt concreta: els treballadors i les treballadores de l'Administració, majoritàriament, ja **pensem en termes generals com a la resta del món laboral**. S'ha esquarterat definitivament la campana de vidre que, en l'imaginari de moltes persones, constituïa l'Administració. Definitivament, la idea que nosaltres no tenim res a veure amb les persones que treballen en una fàbrica o en un hotel s'ha esvaït.

Un altre guany. **El reconeixement que les nostres idees són més vigents que mai**. Per a les persones afiliades i simpatitzants de CATAC – IAC, el temps de resistència no ve de fa quatre anys; ve de molt lluny; des de la nostra fundació i, fins i tot, de molt abans. De resistir en uns moments on

el nostre discurs i les nostres actuacions eren percebudes com a revolucionàries, com a antisistema, com a una reminiscència d'idees sindicals arcaïques, de resistir contra el discurs pornogràfic de l'entesa entre uns vells sindicats, els governs i la patronal en forma d'acords que, any rere any, santificaven retrocessos a fi de conservar estructures, poder i influència. De resistir l'engany d'unes polítiques neoliberals que ens intenten convèncer d'allò inevitable, de "no es pot fer altra cosa" i, per tant, havíem de donar les gràcies a la reforma social que preveu una vida *low-cost* per a nosaltres i per a les properes generacions.

Ara el nostre discurs arriba amb més claredat contra aquesta nova forma d'exclusió social. Ha arribat la nostra hora, no la de CATAAC – IAC, sinó la de milers i milers de treballadors que ja estem farts del discurs de la por. La por ha de canviar de bàndol. Hem de fer fora, doncs, a totes les organitzacions que no han resistit, sinó que han col·laborat amb el poder.

Si guanya CATAAC – IAC, guanyem, guanya, el treballador, la treballadora, els que han resistit, les que han protestat sempre i els que, decebuts, i les que, defraudades, tenen, tenim l'esperança que el camí recorregut ha valgut la pena i, si som més, podrem albirar un futur millor.

El nostre sector. La realitat

Lluita sense èxit

Una pinça des dels governs estatal i català, ha esmicolat els nostres drets i les nostres condicions de treball. Des de la reforma laboral, amb el suport del PP i CiU, que impedeix millorar el Conveni del personal laboral, fins els

successius Decrets-Llei d'Aznar, Zapatero i Rajoy, passant pels pressupostos del govern Mas, ens han suposat retallades en les nòmines i la seva congelació, la pèrdua de la possibilitat de la jubilació anticipada del personal funcionari, la "suspensió" dels vals menjador i del FAS, la fugida als

limbs de la productivitat, la ignominiosa retallada del 15% en sou i feina per al personal interí, l'eliminació del pagament del 100% en cas d'IT per contingències comunes, l'escapçament del dret a gaudir el permís de maternitat durant un any, i un llarg etcètera. Independentment dels colors polítics, els governs han trobat en la Funció Pública el més gran i important graner on anar a cercar les quadratures dels seus pressupostos sense importar-lis la degradació dels serveis públics ni la repercussió en les condicions del personal.

Milers i milers de treballadors i treballadores hem lluitat contra tot això, amb tota la força que hem pogut, al carrer, als centres de treball. Però no ens n'hem sortit. L'escenari és dur.

I, evidentment, la responsabilitat de CATAC – IAC hi és. No volem defugir-la. Creiem que la clau de volta de no saber respondre adequadament ha estat en la poca incidència que hem fet en l'esfera de la consciència social quan tot anava "bé". I sense consciència no hi ha lluita digna de tal nom. Cal recuperar-la.

"El que no coneix la veritat és simplement un ignorant. Però el que la coneix i la flama mentida, jaquest és un criminal! ..."

— Bertolt Brecht

El sindicat no existeix sense treballadores i treballadors

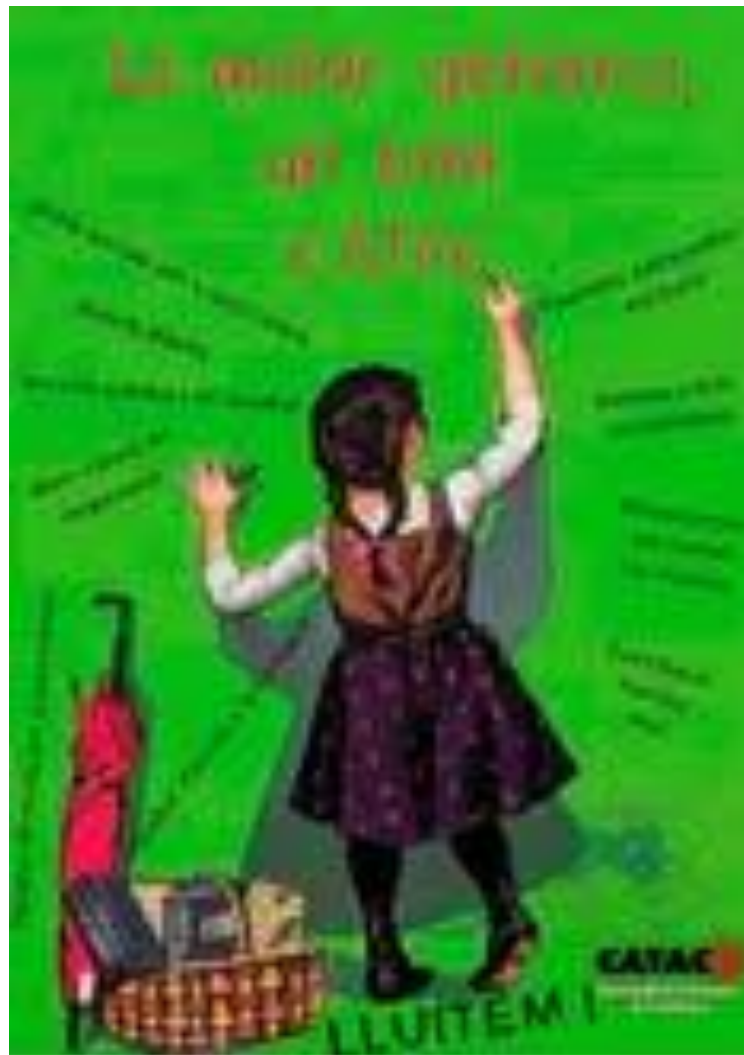
Des de CATAC – IAC entenem la coherència com a un eix principal de la nostra acció. D'aquí que les nostres propostes de lluita i les nostres reivindicacions no poden ser una carta als reis mags. Igual que aquests no exis-

teixen sense nens, els sindicats no existim sense treballadors i treballadores.

No podem prometre que, en cas de guanyar les eleccions, al dia següent ens restabliran els drets perduts, que recuperarem el poder adquisitiu arruïnat, etc.

Aquells que diguin això s'estan mentint a sí mateixos i, per descomptat, a totes i a tots. Fan, simplement, demagògia.

Els temps passats ens han demostrat que, com sempre hem defensat nosaltres, que l'única manera efectiva per enfrontar-nos adequadament a les investides dels poders és la mobilització i la força col·lectiva.

El nostre sector. Els compromisos

Aquells que diguin que si guanyen tot això "ja està fet" fan demagògia

No podem manifestar compromisos que no es podran complir

Què significa això? Que, una vegada guanyades les eleccions sindicals, ens caldrà dedicar esforços a enfortir la confiança en nosaltres, i per a nosaltres aquesta confiança, aquesta lluita per la **dignitat**, té dues vessants:

El compromís de fer **acció sindical digna**.

Honesta. Identificant i concretant els punts que considerem essencials, comuns i concrets per a tot el sector d'administració i tècnic (tant personal laboral com funcionari) que puguin ser debatuts a les assemblees i situar-los en l'agenda de negociació, sense pensar que els aconseguirem pel sols fet de posar-los en un programa electoral.

Per tant, indiquem únicament les reivindicacions que creiem que és mínimament necessari abordar amb caràcter urgent i prioritari, i al mateix temps les que són possibles **si engeguem una mobilització eficaç:**

Com sempre!

Acció sindical digna

✓ **Recuperar les millores socials i econòmiques.**

Prioritàriament:

En les circumstàncies actuals cal prioritzar les accions. Ser realista i no fer demagògia

- **Recuperar el FAS.**
- **Aconseguir que les tres primeres IT per malaltia comuna o accident no laboral causades en un any natural no tinguin penalització econòmica.**

Considerem imprescindible aquesta reivindicació i ens oposem a l'alternativa donada per altres sindicats consistents en pagar-nos una assegurança.

millores socials i econòmiques prioritàries

- **Millorar els drets de conciliació familiar i personal, amb concreció del seu abast per tal d'evitar interpretacions "personals".**

Recuperar les condicions econòmiques per tenir cura d'un fill durant el primer any

- **Continuar les accions legals per recuperar els dies d'assumptes personals.**
- **Posar els diners del Pla de pensions en nòmina.**

De nou, aquí, ens diferenciem d'altres sindicats que no són coherents quan demanen un sistema públic però signen pla de pensions en empreses i administracions. Prou de contradiccions i incoherències.

- **Lluitar per aconseguir un calendari de retorn de les condicions econòmiques i laborals restants que ens han retallat en els darrers anys.**

✓ **Impulsar la negociació respecte dels drets i condicions laborals previstos al Conveni i a l'EBEP:**

- **Implantar la carrera administrativa: negociar i acordar un calendari per fer efectiu el dret a la promoció horitzontal, amb criteris objectius i transparents.**

Som l'únic sector de l'Administració de la Generalitat on no hi està reconegut aquest dret. És una vella reivindicació que no s'ha fet realitat per manca de voluntat de les direccions que ja tenen (ells i elles) una carrera professional.

- **Acordar una programació sobre trasllats, promocions i oposicions.**
- **Lluitar per la recuperació del dret a la jubilació parcial per al personal funcionari.**

És una clara discriminació respecte d'altres col·lectius que treballen a les Administracions com els professors o el personal laboral.

- **Disposar d'una assegurança que cobreixi les contingències ocorregudes durant el treball per a tothom (inclòs in itinere)**

Actualment tothom té una assegurança que cobreix la mort o invalidesa per accident durant les 24 h per un capital de 20.000 i 40.000 € respectivament, excepte el President de la Generalitat que té un capital de 600.000 € per ambdues coses. Així mateix alguns col·lectius o persones tenen una assegurança comple-

Drets i
condicions
laborals

mentaria per mort o invalidesa en el treball per un capital mínim de 15.000 i 25.000 € respectivament. Reivindiquem que tothom tingui coberta la mort o invalidesa en el treball per un mínim de 20.000 i 40.000 € respectivament.

*professionalització
de la funció pública*

✓ **Defensa de la professionalització de la Funció Pública, d'avançar, de veritat, cap a una Administració al servei de la ciutadania.**

▪ ***Rigor i transparència en la promoció vertical. Respectar l'esforç professional i actuar d'acord amb el procediment normal de convocatòries. Acabar amb la corrupció institucional dl procediment excepcional de les provisions provisionals que obliguen a un "vassallatge" feudal a molta gent.***

Actualment hi ha més de 2.000 llocs vacants ocupats de forma provisional, molts d'ells, excedint el temps màxim de permanència temporal (6 mesos). Cal regularitzar aquesta situació i, sobre tot, evitar la proliferació de les provisions provisionals i obligar als departaments a utilitzar el procediment regular i no l'excepcional.

▪ ***Disposar de tota la informació relativa a la gestió de personal, mitjançant la publicació a ATRI de tota la documentació (Comissió Tècnica de la Funció Pública, Comissió Paritària de Salut Laboral, Meses de Negociació, etc.).***

Aquest govern es proclama transparent però l'opacitat en matèria de funció pública és la norma. Ens cal disposar de tota la informació com a eina per poder ser efectius en la defensa dels nostres drets i condicions laborals.

▪ ***Estabilitat de la plantilla. Convocatòria d'oposicions per tal d'estabilitzar la plantilla amb criteris prioritaris vers el personal no fix (tant interins com laborals temporals). Mentrestant, cap acomiadament.***

▪ ***Eliminació de privilegis, prebendes i corrupteles. No a la dedicació exclusiva per a nivells superiors al 24. Eliminació de la percepció de complement d'alt càrrec al personal que torna al seu lloc de treball.***

Els nivells de complement específics dels nivells alts ja tenen una quantia suficient per garantir que les persones que els ocupen tinguin una actitud ètica personal per fer front a les seves tasques sense un complement remuneratiu que no té raó de ser.

Així mateix resulta escandalós el manteniment d'un privilegi "feudal" com és la percepció durant tota la vida laboral d'un

complement d'alt càrrec per haver ocupat càrrecs polítics en l'Administració, en els Ajuntaments o en els Parlaments.

Altrament cal consignar el cost dels màsters i altres cursos per tal que quan algunes de les persones beneficiades demani l'excedència, retorni els diners que l'Administració ha invertit en la mateixa.

- ***Reforçar la professionalització de la Funció Pública. Denunciar i impedir la introducció de noves formes de gestió que, en el fons, volen patrimonialitzar la funció pública sota un llenguatge fal·laç de racionalització, disseny, GPR i directius públics professionals (en clar i català, mercenaris). Què no hi ha professionals ja?***

Resulta que tothom que treballem a l'Administració som amateurs. Quina barra!

- ***Proposta d'iniciar un debat públic (no únicament amb les escoles de "negocis") sobre el futur de l'Administració pública catalana, sota els principis de participació ciutadana, democràcia, despolitització, transparència, eficiència, rendició de comptes i dignitat professional de les treballadores i treballadors públics.***

En el debat etern sobre la reforma de l'Administració, que generalment es redueix a un debat sobre el model de funció pública, es parteix d'una premissa fal·laç i interessada consistent en que el problema és el personal. Mai és el sistema, l'organització o la politització i instrumentalització partidista. Estem farts i, per tant, cal subvertir l'eix del debat.

Salut laboral

✓ **Mantenir i millorar la tasca en Salut laboral.**

El compromís de fer un sindicalisme digne.

Honest. Exemplar. **Com sempre.** Amb el principi que el sindicat és un mitjà, una eina, una organització al servei de treballadors i treballadores i no una estructura burocràtica, que posa en primer terme els interessos de les cúpules que la dominen i utilitza la seva força social com a element d'intercanvi de favors, manegant pressupostos públics que, moltes vegades, cauen en la corrupció dels ERO, degeneren en targetes *black* i s'emporten els diners de la mina als abocadors fiscals.

L'únic capital real que tenim a CATAC – IAC, el nostre maó, és la dignitat i l'exemplaritat. **Ens comprometem a:**

Com sempre!

Sindicalisme digne

"M'assemblo al que portava el maó amb si per mostrar al món com era casa seva."

— Bertolt Brecht

- ✓ **No signar cap pacte o acord amb l'Administració que suposi algun tipus de reconeixement de la retallades fetes.**

L'únic acord al que hem arribat ha estat sobre la formació al nostre sector. Aquest és un compromís sindical que ens diferencia de la resta de sindicats.

- ✓ **Mantenir la informació veraç mitjançant informatius i assemblees.**

Els Cataccracs, els fulls informatius i el que diem a les assemblees i a les meses de negociació (sic) és opinable i subjecte a tot tipus de comentari però la informació que nosaltres emetem al col·lectiu o als mitjans de comunicació és sempre veraç. Aquest és un actiu molt preuat per a CATAC – IAC.

- ✓ **No acceptar cap tipus de mercadeig dels nostres drets a canvi de "beneficis" pel sindicat.**

Sense comentaris

- ✓ **Utilització estricta del crèdit sindical per part de les nostres delegades i delegats.**

CATAC – IAC disposa d'un crèdit horari de 7.385 h mensuals del total dels 5.043.100 h mensuals que treballem les 34.780 persones del sector d'administració i tècnic, agents rurals, extinció d'incendis i serveis penitenciaris.

Les hores de crèdit sindical de CATAC – IAC representen el 0,146% de les hores treballades.

Font: www.analisiocupaciopublica.gencat.cat i DG Funció Pública (dades desembre 2014) i elaboració pròpia. Hores treball: 145 h/mes/persona.

- ✓ **Mantenir la màxima qualitat en l'oferta formativa i en els serveis jurídics dels sindicats.**

Una ullada al sindicat

La convicció de la lluita

"Les conviccions són esperança ..."

– Bertolt Brecht

Hi ha moltes possibilitats de no anar a votar. Per a què? D'una banda en els darrers quatre anys tot ha estat camí avall, sense que poguéssim salvar quelcom més que la nostra **dignitat** mitjançant multitud d'actuacions, però sense resultats importants. La nostra convicció en la lluita ens ha permès insistir tot el que hem pogut amb cert resultat.

Algunes qüestions tangibles, que s'han aconseguit gràcies a l'esforç de totes les persones i amb la col·laboració de CATAC – IAC, són:

- ✓ **Fer justícia (tardana) respecte del personal interí,**
- ✓ **Recuperar la 14a paga pel 2015,**

La recuperació del poder adquisitiu o, com a mínim, el retorn de la 14a paga i l'eliminació de la reducció del 15% de sou i feina per al personal interí han estat les dues reivindicacions permanents durant els darrers tres anys.

- ✓ **Impulsar els concursos de trasllats i promocions internes,**
- ✓ **Modificar moltes condicions de treball concretes gràcies a la feina feta en Salut laboral, i, principalment, aconseguir per denúncies interposades per nosaltres i d'altres davant el Síndic de Greuges, modificar els protocols d'assetjament, tant sexual com laboral.**

- ✓ **Impulsar tots els procediments judicials que hem considerat necessari:**

GUANYAT

- **contra l'impagament de la part meritada de la paga extra del 2012 (tant pel que fa al personal laboral com al funcionari)**

Tots els sindicats hem interposat recurs contra aquesta mesura, inclòs, pel personal laboral, de forma conjunta. No cal dir que ningú pot posar-se el mèrit de forma individual. El que sí resulta estrany és l'aprofitament d'aquestes sentències per iniciar campanyes de recollida de diners i de DNI's

PENDENT

- **contra la retallada de la 14a paga de 2012 (la part no meritada), de 2013 i de 2014,**

GUANYAT

- **contra la concessió de subvencions sense contrapartida a UGT i CC.OO per milions d'euros i que la Generalitat ha recorregut al Suprem**

PENDENT

- *Contra la retallada dels dies d'assumpte personals corresponents a 2013 i 2014 (els 6 dies que la Generalitat disposava),*
- *contra el Decret 48/2014 de jornada i horaris,*

PERDUT

- *contra el Pla d'ocupació,*

PENDENT

- *per la recuperació dels dies addicionals de vacances meritats abans del RDL 20/2012*

... i en el treball

També estem moderadament satisfets de la nostra acció sindical que podem concretar en algunes dades, moltes d'elles, intangibles:

- ✓ *L'esforç per dur a terme una informació veraç, amb més de 500 números de fulls informatius*

- ✓ *Programar tota mena de cursos de formació,*

- ✓ *Realitzar més de 1.000 assemblees,*

- ✓ *El manteniment de la nostra independència respecte qualsevol poder,*

- ✓ *Les propostes d'extensió de la lluita mitjançant ofertes unitàries de concentracions, manifestacions, tancaments, pressió al Parlament i presència als mitjans informatius,*

- ✓ *L'honradesa i franquesa de les nostres opinions a explicar els fets i les situacions,*

- ✓ *La utilització honesta de les hores de crèdit sindical,*

- ✓ *Prestar els nostres serveis jurídics i formatius amb qualitat i professionalitat,*

- ✓ *La lluita per una reforma de l'Administració per fer-la més transparent, democràtica i que presti efectivament un serveis públics de qualitat a la ciutadania en tots els àmbits, tant organitzatius, com amb la nostra presència als mitjans de comunicació,*

- ✓ *La creació i manteniment de "Vacances per la Pau" on desenes de nenes i nens palestines gaudeixen d'una estada a Catalunya,*

- ✓ *La convicció que lluitar per la dignitat dels treballadors i treballadores únicament és possible des de la dignitat del sindicalisme.*

Una ullada al sindicalisme

La globalitat de la lluita

"Hi ha alguna cosa pitjor que robar un banc. Fundar-lo"

— Bertolt Brecht

A CATAC – IAC considerem que la lluita sindical no té compartiments estancs. Els darrers esdeveniments socials ens reafirmem en aquesta idea. Les conquestes socials —arrencades amb sang, suor i organització per generacions de lluitadors i lluitadores— estan en perill. Que ningú no es pensi que pot conrear la seva parcel·la al marge de la resta.

Per això CATAC – IAC, des de la Intersindical Alternativa de Catalunya, portem temps dedicant esforços a construir un sindicalisme alternatiu, tant a nivell nacional català, com de la resta de l'Estat i internacional.

✓ *Hem convocat a les vagues generals del*

- *29S (2010) i 29M (2012) contra la reforma laboral,*
- *27E (2012) a favor de les pensions públiques*
- *14N (2012) contra les polítiques d'austeritat i ajustament de la "troika" i que va significar la primera vaga general a Europa.*

✓ *Participem i col·laborem amb tots els moviments socials i organitzacions ciutadanes que estan contra les privatitzacions dels serveis públics i a favor dels drets socials,*

✓ *Participem en la lluita per la dignitat, sent organitzadors de les Marxes de la dignitat,*

✓ *Albirem el futur posant els nostres escassos cabals en la banca ètica (concretament en Coop57),*

✓ *Organitzem les Vacances per la per tal que nenes i nens palestins gaudeixin d'uns dies a Catalunya, gràcies a les vostres aportacions a la loteria de Nadal,*

✓ *Lluitem pels drets nacionals de Catalunya, defensant el dret a la autodeterminació.*

✓ *Mantenim contactes regulars amb sindicats alternatius de tota Europa.*

... està a les nostres mans

"Fem camí en caminar", "Tot està per fer i tot és possible", d'acord amb Machado i Martí i Pol, hem dit en la presentació d'aquest programa electoral, a l'article comú per a tots els sindicats que formem la Intersindical Alternativa de Catalunya.

Companyes i companyes, tot està a les nostres mans, no en les de les cúpules sindicals, sinó en les de totes i cadascuna de les persones que conformem el col·lectiu.

No podem, ni volem, prometre victòries. Únicament lluita i esforç per aconseguir-les.

Deia Miguel Hernández que *"Qui es perd a plorar, qui es lamenta contra la pedra hostil del desànim, que es posa a altra cosa que no sigui el combat, no serà un vencedor, serà un vençut lent"*.

Totes i tots els que ens voteu, totes i tots els que ens heu acompanyat durant anys, totes i tots els que treballem des del sindicat, mai ens hem desanimat. Us necessitem, abans i ara. I si aconseguim que algun company o companya deixi de lamentar-se, continuarem amb més força.

Catalunya, febrer 2015